

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 263

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 aprilie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 115 din 19 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	2-3	Decizia nr. 162 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și 22 din Legea drepturilor pacientului nr. 46/2003	7-9
Decizia nr. 119 din 19 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 174 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580 ² din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 125 din 19 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 alin. 2 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 175 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale art. 27 din Codul de procedură civilă	11-13
Decizia nr. 161 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă	5-7	Decizia nr. 178 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 115

din 19 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mario Press Pro” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.321/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6, București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.321/303/2007 **Judecătoria Sectorului 6, București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că textele de lege criticate sunt neconstituționale, fără a arăta motivele pe care își întemeiază această susținere.

Judecătoria Sectorului 6, București — Secția civilă nu și-a exprimat opinia asupra excepției ridicate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea Curții trebuie făcută în formă scrisă și motivată. Așa fiind, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ce privește invocarea motivelor de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența Curții în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 10 lit. b) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, care au următorul conținut:

— Art. 10 lit. b): „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni:[...]*”

b) neîndeplinirea obligației operatorilor economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative.”;

— Art. 11 alin. (1) lit. b): „*(1) Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel:[...]*”

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 40.000 lei.”

Excepția este raportată la următoarele prevederi din Legea fundamentală: art. 20 alin. (1) referitor la interpretarea și aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 45 referitor la libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 135 alin. (2) lit. a) referitor la obligația Statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a mai pronunțat, respingând de fiecare dată excepția.

Astfel, prin Decizia nr. 509 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 19 iunie 2007, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate, reglementând unele contravenții în domeniul obligațiilor pe care operatorii economici le au în desfășurarea activității lor, precum și

amenzile corespunzătoare, nu aduc atingere principiului constituțional al prezumției de nevinovăție.

Totodată, prin Decizia nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 8 iunie 2006, Curtea a statuat că dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 nu contravin prevederilor art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, reținând că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă „o opțiune legitimă a legiuitorului, care [...] dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”. Pentru aceleași

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mario Press Pro” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.321/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6, București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 119

din 19 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „All Cars Com Service” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 24.792/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 24.792/2/2005, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 318 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o contestație în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât limitează obiectul contestației în anulare la hotărârile instanțelor de recurs, în condițiile în care se pot produce erori materiale și în cuprinsul altor categorii de hotărâri judecătorești. Așa fiind, este necesar ca dispozițiile art. 318 din Codul de procedură civilă să se refere nu numai la deciziile pronunțate de instanțele de recurs în soluționarea acestei căi de atac, ci la toate hotărârile judecătorești irevocabile.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat se aplică tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de norma juridică. Totodată, este de competența exclusivă a legiuitorului reglementarea accesului la o cale extraordinară de atac.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, deoarece accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate gradele de jurisdicție, normele de procedură și căile de atac fiind reglementate prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „All Cars Com Service” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 24.792/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 125

din 19 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Deaconu în Dosarul nr. 10.378/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 318 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.”

Excepția este raportată la următoarele prevederi din Legea fundamentală: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția, Curtea observă că autorul acesteia este nemulțumit de o pretinsă omisiune legislativă, constând în aceea că prevederile art. 318 din Codul de procedură civilă nu se referă la toate hotărârile judecătorești, ci numai la cele pronunțate în recurs, atunci când reglementează calea de atac a contestației în anulare pentru motivul că dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale.

Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, așa încât excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

După închiderea dezbaterilor s-a prezentat autorul excepției, care a depus note scrise în sensul admiterii excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 21 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.378/2/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția**

civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 328 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o cerere de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu permit ca o decizie pronunțată în revizuire de către Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru existența unor hotărâri potrivnice, să fie atacată cu recurs la completul de 9 judecători al instanței supreme.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât principiul egalității în drepturi nu este încălcat din moment ce suprimarea căii de atac a recursului vizează toate hotărârile pronunțate în calea de atac a revizuirii pentru motivul existenței unor hotărâri potrivnice.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale atacate sunt norme de procedură pe care legiuitorul este competent să le instituie, cu condiția ca acestea să se aplice în mod egal în toate cazurile și pentru toate persoanele care se încadrează în situații identice.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, legiuitorul putând institui reguli speciale de procedură în considerarea unor situații diferite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Deaconu din București în Dosarul nr. 10.378/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 161

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Ion Tiucă — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Sindicatul „Tesad” din Societatea Comercială „Cablul Românesc” — S.A., cu sediul în Ploiești, în Dosarul nr. 5.134/105/2007 al Tribunalului Prahova.

La apelul nominal răspunde pentru autorul excepției liderul sindical George-Marius Icătoiu. Lipsește partea Societatea Comercială „Cablul Românesc” — S.A., față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.550D/2007, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 168/1999, excepție ridicată de Sindicatul „Tesad” din Societatea Comercială „Cablul Românesc” — S.A., cu sediul în Ploiești, în Dosarul nr. 4.607/105/2007 al Tribunalului Prahova.

La apelul nominal răspunde pentru autorul excepției liderul sindical George-Marius Icătoiu. Lipsește partea Societatea Comercială „Cablul Românesc” — S.A., față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a Dosarelor nr. 1.330D/2007 și nr. 1.550D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1550D/2007 la Dosarul nr. 1.300D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Având cuvântul, reprezentantul Sindicatului „Tesad” solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 41 și 43 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public, arătând că textul de lege criticat nu face altceva decât să stabilească condițiile în care poate fi exercitat dreptul la grevă, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.134/105/2007, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul „Tesad” din cadrul Societății Comerciale „Cablul Românesc” — S.A. cu sediul în Ploiești, cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă.

Prin Încheierea din 10 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.607/105/2007, **Curtea de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul „Tesad” din cadrul Societății Comerciale „Cablul Românesc” — S.A. cu sediul în Ploiești, cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.011 din 24 iulie 2007, pronunțată de Tribunalul Prahova în Dosarul nr. 4.607/105/2007.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 41 din Legea nr. 168/1999 este neconstituțional, întrucât, prin aplicarea sa, nu mai poate fi negociat și încheiat un contract colectiv de muncă la nivel de societate.

Tribunalul Prahova — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că dreptul la grevă nu este un drept absolut, iar exercitarea sa trebuie făcută cu respectarea condițiilor prevăzute de lege și cu bună-credință.

Curtea de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră, de asemenea, că excepția de

neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât exercitarea dreptului la grevă, ca drept fundamental al salariaților, trebuie realizată cu bună-credință.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. În acest sens, arată că dreptul la grevă nu este un drept absolut, ci trebuie exercitat potrivit condițiilor stabilite de lege. De asemenea, consideră că cele invocate de autorul excepției privesc mai mult probleme ce țin de aplicarea legii decât aspecte de neconstituționalitate și, în consecință, revine instanței judecătorești competente să analizeze și să constate dacă în speță au fost îndeplinite sau nu toate condițiile legale de declanșare și de soluționare a conflictului de interese având ca obiect stabilirea condițiilor de muncă cu ocazia negocierii contractului colectiv de muncă.

Avocatul Poporului consideră că art. 41 din Legea nr. 168/1999 este constituțional. Astfel, arată că prevederile legale criticate privind îndeplinirea unor condiții prealabile declarării grevei nu încalcă dreptul la muncă, deoarece greva se exercită tocmai pentru apărarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților. De asemenea, arată că dreptul la grevă nu este un drept absolut, iar condițiile și limitele exercitării acestuia, precum și garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate se stabilesc prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 41 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, dispoziții potrivit cărora „(1) *Greva poate fi declarată numai dacă, în prealabil, au fost epuizate posibilitățile de soluționare a conflictului de interese prin procedurile prevăzute de prezenta lege și dacă momentul declanșării a fost adus la cunoștință conducerii unității de către organizatori cu 48 de ore înainte.*

(2) *Înainte de declanșarea grevei medierea și arbitrajul conflictului de interese sunt obligatorii numai dacă părțile, de comun acord, au decis parcurgerea acestor etape.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar dispozițiilor art. 41 alin. (2), (3), (4) și (5) și ale art. 43 alin. (1) din Constituție, dispoziții care reglementează munca și protecția socială a muncii, precum și dreptul la grevă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 41 din Legea nr. 168/1999 reglementează unele dintre condițiile care trebuie îndeplinite pentru a putea fi inițiată greva, respectiv obligația ca în prealabil să fi fost epuizate posibilitățile de soluționare a conflictului de interese prin procedurile prevăzute de lege, iar declanșarea grevei și durata ei să fie aduse la cunoștința angajatorului cu cel puțin 48 de ore înainte. Alături de aceste condiții, Legea nr. 168/1999 prevede și

alte cerințe necesare pentru declararea grevei, precum faptul că greva trebuie să îndeplinească adeziunea numărului legal necesar de salariați sindicaliști sau de salariați și cerința ca greva să fie declarată numai pentru apărarea intereselor cu caracter profesional, economic și social.

Curtea constată că prevederea unor condiții pentru exercitarea dreptului la grevă nu poate fi privită ca fiind contrară dispozițiilor constituționale care consacră acest drept ori celor care garantează dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective. Astfel, art. 43 din Constituție prevede că legea stabilește condițiile și limitele exercitării dreptului la grevă. Prin urmare, acesta nu este un drept absolut, astfel că exercitarea sa poate fi supusă unor condiții pe care legiuitorul le consideră necesare pentru a asigura deopotrivă valorificarea atât a drepturilor salariaților, cât și a drepturilor angajatorului, ca părți ale conflictului de muncă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Sindicatul „Tesad” din Societatea Comercială „Cablul Românesc” — S.A., cu sediul în Ploiești, în Dosarul nr. 5.134/105/2007 al Tribunalului Prahova și în Dosarul nr. 4.607/105/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 162

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și 22 din Legea drepturilor pacientului nr. 46/2003

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și 22 din Legea drepturilor pacientului nr. 46/2003, excepție ridicată de Szucs Francisc în Dosarul nr. 3.234/35/CA/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

De altfel, nici în contextul reglementărilor internaționale dreptul la grevă nu apare ca un drept absolut. Astfel, art.8 din Pactul internațional referitor la drepturile economice, sociale și culturale consacră dreptul la grevă, cu precizarea că acesta trebuie exercitat conform legilor din fiecare țară.

În ceea ce privește aspectele particulare invocate de autorul excepției și care, în opinia sa, determină caracterul neconstituțional al normei de lege aflate în discuție, Curtea observă că acestea privesc probleme de aplicare a legii, respectiv modul în care părțile conflictului de muncă au înțeles să își exercite cu sau fără bună-credință drepturile. În acest sens, autorul excepției arată că „reprezentanții societății nu au făcut nimic pentru rezolvarea conflictului [...] și apelează mereu la instanța de judecată pentru a le rezolva conflictele apărute în societate”. Curtea reține însă că aspectele ce țin de aplicarea legii nu intră în competența sa, urmând ca acestea să fie soluționate de instanța de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.234/35/CA/2006, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și 22 din Legea drepturilor pacientului nr. 46/2003**. Excepția a fost ridicată de Szucs Francisc cu prilejul soluționării recursului în contencios administrativ formulat împotriva Sentinței nr. 238/CA din 19 septembrie 2006, pronunțată de Tribunalul Bihor în Dosarul nr. 3.192/CA/2006.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate, care se referă la confidențialitatea

informațiilor privind starea pacientului sunt contrare art. 31 alin. (1) din Constituție, care consacră dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public. De asemenea, consideră că art. 21 și 22 din Legea nr. 46/2003 contravin dispozițiilor constituționale care se referă la respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, precum și principiului neretroactivității legii civile.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că informațiile enumerate la art. 21 din Legea nr. 46/2003 nu sunt asimilate informațiilor de interes public, iar prevederea atacată cu excepția de neconstituționalitate nu îngrădește dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public, ci doar restrânge limitele, câtă vreme legiuitorul a statuat că informațiile cu caracter confidențial pot fi furnizate dacă există consimțământul pacientului sau legea o cere expres.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 31 alin. (1) din Constituție au în vedere informațiile de interes public, însă textele de lege criticate se referă la date cu caracter personal. De altfel, restricționarea accesului la aceste din urmă informații cu caracter personal asigură respectarea dispozițiilor constituționale care consacră dreptul la respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private. De asemenea, arată că art. 22 din Legea nr. 46/2003 constituie, prin conținutul său, un argument în plus că nu se aduce atingere existenței dreptului de acces la informație, acesta fiind doar restrâns prin condiționarea sa de consimțământul pacientului. În ceea ce privește păstrarea confidențialității datelor care privesc o persoană decedată, arată că opțiunea privind divulgarea datelor personale nu este un drept transmisibil *mortis causa*, iar opțiunea exprimată înaintea morții nu poate fi schimbată. Protejarea datelor personale se impune însă și după deces ca reprezentând o modalitate de protecție a vieții intime, familiale și private. În ceea ce privește art. 1 alin. (5) și art. 15 alin. (2) din Constituție, arată că față de acestea autorul excepției nu și-a motivat critica de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că art. 21 și 22 din Legea nr. 46/2003 nu conțin nicio dispoziție contrară prevederilor art. 1 alin. (5) și art. 15 alin. (2) din Constituție și, în plus, se referă la informații cu caracter personal, astfel că nu este încălcat nici dreptul de acces la informații de interes public.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 și 22 din Legea drepturilor pacientului

nr. 46/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 29 ianuarie 2003, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 21: „*Toate informațiile privind starea pacientului, rezultatele investigațiilor, diagnosticul, prognosticul, tratamentul, datele personale sunt confidențiale chiar și după decesul acestuia.*”;

— Art. 22: „*Informațiile cu caracter confidențial pot fi furnizate numai în cazul în care pacientul își dă consimțământul explicit sau dacă legea o cere în mod expres.*”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor dispoziții constituționale: art. 1 alin. (5), care consacră obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii civile și art. 31 alin. (1) care prevede că „*Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și 22 din Legea nr. 46/2003, în raport cu art. 31 alin. (1) din Constituție care consacră dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public, Curtea reține că textele de lege criticate se referă la „*informațiile privind starea pacientului, rezultatele investigațiilor, diagnosticul, prognosticul, tratamentul, datele personale*”. Acest tip de informații privind sănătatea persoanei intră în noțiunea de viață privată, fiind prin urmare un mod de a realiza protecția drepturilor prevăzute de art. 26 din Constituție, consacrate în egală măsură și în art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, trebuie amintită și Hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în speța „*Z. contra Finlandei*” (1997) în care s-a arătat că „*protecția datelor personale, nu în ultimul rând a datelor cu caracter medical, este de o importanță fundamentală pentru ca o persoană să se poată bucura de dreptul său la respectarea vieții private și a vieții de familie așa cum este acesta garantat de art. 8 din Convenție. [...] În lipsa unei asemenea protecții, persoanele care necesită îngrijire medicală nu ar mai fi dispuse să furnizeze informații cu caracter personal și intim, necesare prescrierii tratamentului apropiat pentru boala de care suferă sau să consulte un medic, ceea ce ar fi de natură să le pună viața în pericol, iar, în caz de boli transmisibile, un asemenea pericol poate exista pentru colectivitate. [...] De aceea, legislația internă a statelor trebuie să cuprindă garanții adecvate pentru a împiedica orice comunicare sau divulgare de date cu caracter personal privitoare la sănătatea persoanei, în conformitate cu dispozițiile art. 8 paragrafului 1 al Convenției*”.

Extinderea obligației de a păstra confidențialitatea datelor privind starea de sănătate a persoanei, chiar și în cazul persoanelor decedate, apare, de asemenea, ca un reflex firesc al drepturilor fundamentale mai sus menționate, dacă se are în vedere faptul că, deși capacitatea de folosință a persoanei încetează la moartea acesteia, în virtutea respectului datorat persoanei umane, memoria persoanei decedate și opțiunile făcute în timpul vieții trebuie ocrotite și ulterior decesului. Dreptul de opțiune al pacientului privind păstrarea confidențialității cu privire la starea de sănătate nu este transmisibil *mortis causa*, păstrându-se astfel opțiunea exprimată până la momentul morții titularului dreptului.

De altfel, Curtea constată că, alături de existența consimțământului titularului dreptului, art. 22 din Legea nr. 46/2003 prevede și alte cazuri când se poate face excepție de la obligația păstrării confidențialității datelor privind sănătatea persoanelor.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 21 și 22 din Legea nr. 46/2003, în raport cu art. 1 alin. (5) și art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că autorul excepției nu a formulat nicio motivare. Oricum, textele de lege criticate

nu conțin dispoziții cu caracter retroactiv, aplicându-se, de la lege ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate nu încalcă data intrării în vigoare, pentru viitor. De asemenea, textele de obligația respectării Constituției, a supremației sale ori a legilor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și 22 din Legea drepturilor pacientului nr. 46/2003, excepție ridicată de Szucs Francisc în Dosarul nr. 3.234/35/CA/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 174

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „MDL Management Co” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 6.683/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru Ministerul Apărării, consilierul juridic Alexandru Varona, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.798D/2007, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică ridicată de Nicoleta Asmarandei în Dosarul nr. 1.467/229/2007 al Judecătoriei Fetești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.798D/2007 la Dosarul nr. 1.515D/2007, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Consilierul juridic al Ministerului Apărării nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.798D/2007 la Dosarul nr. 1.515D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Apărării solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 580² din Codul de procedură civilă nu contravin prevederilor art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece se solicită completarea și modificarea textului criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.683/303/2007, și prin Încheierea din 5 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.467/229/2007, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă și Judecătoria Fetești au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 580² din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „MDL Management Co” — S.R.L. din București și de Nicoleta Asmarandei în cadrul soluționării unor acțiuni având ca obiect autorizarea unor obligații de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate încalcă atributele dreptului de proprietate, în măsura în care permit demolarea unei construcții atâta vreme cât nu s-a făcut dovada relei credințe în edificarea acesteia, iar dreptul de proprietate a fost consolidat prin eliberarea autorizației de construcție și prin atitudinea tacită a celeilalte părți. Totodată, susțin că dispozițiile criticate instituie

În favoarea creditorului unei obligații de a face dreptul de a modifica, de a restrânge și de a limita dreptul de proprietate al debitorului, fără ca asupra modului în care creditorul acționează să se poată exercita vreun control.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă apreciază că dispozițiile criticate nu aduc atingere dreptului de proprietate, deoarece, fiind incluse în capitolul din Codul de procedură civilă referitor la executarea silită, nu pot face distincție între buna sau reaua credință, ci reglementează exclusiv posibilitățile pe care le are creditorul în situația în care debitorul refuză îndeplinirea unei obligații. De asemenea, invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, referitoare la obligația executării unei hotărâri judecătorești.

Judecătoria Fetești consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul criticat nu aduce atingere dreptului de proprietate al debitorului unei creanțe.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate reprezintă o garanție pentru creditorul care are un titlu executoriu.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, întrucât conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite în condițiile legii. Așadar, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu cele particulare ale altor subiecte de drept, în egală măsură ocrotite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „MDL Management Co” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 6.683/303/2007 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă și de Nicoleta Asmarandei în Dosarul nr. 1.467/229/2007 al Judecătoria Fetești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580² din Codul de procedură civilă, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, având următorul cuprins: „*Dacă debitorul refuză să îndeplinească o obligație de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, în termen de 10 zile de la primirea somației, creditorul poate fi autorizat de instanța de executare, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să o îndeplinească el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate prevăd posibilitatea autorizării creditorului de către instanța de executare de a îndeplini — pe cheltuiala debitorului — o obligație de a face, în cazul în care debitorul refuză îndeplinirea acestei obligații cuprinse într-un titlu executoriu. Având în vedere că ipoteza acestor dispoziții procedurale este cea a neîndeplinirii de bunăvoie a unei obligații de a face cuprinse într-un titlu executoriu și ținând cont de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, Curtea constată că susținerile autorilor excepției sunt neîntemeiate.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece prin dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă nu se restrânge exercițiul dreptului de proprietate privată și, în consecință, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională.

Referitor la susținerea autorilor excepției potrivit căreia dispozițiile criticate sunt neconstituționale în măsura în care permit demolarea unei construcții atâta vreme cât nu s-a făcut dovada relei credințe în edificarea acesteia, Curtea constată, pe de-o parte, că aplicarea dispozițiilor de lege criticate la speța dedusă judecării se poate face numai de către instanța de judecată chemată să soluționeze respectivul litigiu, iar pe de altă parte, că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, modificarea sau completarea dispozițiilor criticate nu intră în competența Curții Constituționale, aceasta nefiind legislator pozitiv.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CUREA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 175

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale art. 27 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Ninosu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Ion Tiucă — procuror
 Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societățile Comerciale „Vanessa” — S.R.L. și „Imprimeria Mirton” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 14.619/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.817D/2007 având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată de Lucica Marcu în Dosarul nr. 11.795/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal răspunde partea Andrei Toma, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 129D/2008 având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată de Societatea Comercială „Cargo Trans Vagon” — S.A. din București în Dosarul nr. 14.001/300/2007 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarelor nr. 1.817D/2007 și nr. 129D/2008 la Dosarul nr. 1.522D/2007, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Andrei Toma arată că nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea, întrucât dosarele au același obiect.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarelor nr. 1.817D/2007 și nr. 129D/2008 la Dosarul nr. 1.522D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Andrei Toma solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, susținând că aceasta a fost invocată pentru tergiversarea cauzei. Depune și concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 14.619/325/2007, prin Încheierea din 30 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 11.795/302/2007, și prin Încheierea din 16 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 14.001/300/2007, **Judecătoria Timișoara, Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale art. 27 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societățile Comerciale „Vanessa” — S.R.L. și „Imprimeria Mirton” — S.R.L. din Timișoara, de Lucica Marcu și de Societatea Comercială „Cargo Trans Vagon” — S.A. din București în cadrul unor cauze având ca obiect soluționarea cererilor de recuzare a unor executori judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât nu menționează în mod expres cazurile în care un executor judecătoresc poate fi recuzat, ci fac doar trimitere la dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, care vizează judecătorii, neexistând identitate de situație. Totodată, părțile — îndeosebi debitorul — își văd restrânse posibilitățile de a se apăra, ajungându-se la un dezechilibru de forțe între creditori și debitori.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece instituția recuzării privește, în principal, judecătorii, dar și alți participanți la procesul civil, precum experții și executorii judecătorești, astfel încât motivele de recuzare ale acestora din urmă nu pot fi decât cele prevăzute pentru judecători

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât este contrar ordinii juridice ca debitorul unei obligații ce se aduce la îndeplinire prin executare silită să își poată alege executorul judecătoresc.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu îngăduiesc accesul liber la justiție al părților.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, astfel cum a constatat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 40/2005.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile prevederilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 10 din Legea nr. 188/2000: „(1) *Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.*

(2) *Executorul judecătoresc pentru care este cerută recuzarea poate declara că se abține.*

(3) *Partea interesată poate cere instanței de executare recuzarea executorului judecătoresc imediat ce a aflat despre una dintre situațiile prevăzute la alin. (1), dar numai până la încheierea executării silite. Încheierea instanței prin care s-a încuviințat ori s-a respins abținerea, precum și cea prin care s-a încuviințat recuzarea nu sunt supuse niciunei căi de atac.*

(4) *Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare.*

(5) *Încheierea prin care s-a hotărât recuzarea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de executorul judecătoresc recuzat vor fi păstrate.”;*

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Judecătorul poate fi recuzat:*

1. *când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;*

2. *când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;*

3. *când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despartit, au rămas copii;*

4. *dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;*

5. *dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;*

6. *dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;*

7. *dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;*

8. *dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;*

9. *dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”*

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra unei excepții de neconstituționalitate similare cu cea din cauza de față, respingând-o ca fiind neîntemeiată, prin Decizia nr. 40/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005, reținând că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând astfel partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. Curtea a reținut însă că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criteriile obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Pe această cale este împiedicată posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine textelor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 53.

De asemenea, Curtea a reținut că enumerarea limitativă a cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se circumscrie cazurilor de recuzare prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații care sunt specifice activității judecătorilor. Pe cale de consecință, nici textul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu încalcă principiile statuate de art. 21 și 53 din Constituție.

Totodată, Curtea a constatat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora procedura de judecată este prevăzută de lege, stabilirea cazurilor de recuzare este de competența legiuitorului, iar Curtea Constituțională, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate să modifice sau să completeze prevederile legale supuse controlului de constituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la susținerea autorilor excepției potrivit căreia dispozițiile criticate ar institui inegalități între creditor și debitor, Curtea constată că, pe de-o parte, nu există identitate de situație juridică între creditorul unei obligații și debitorul acesteia, astfel încât nu se poate vorbi despre aplicarea aceluiași tratament juridic, iar, pe de altă parte, dispozițiile criticate nu instituie discriminări între persoanele cărora li se aplică, astfel încât nu contravin prevederilor art. 16 din Legea fundamentală.

Cu privire la celelalte prevederi invocate din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societățile Comerciale „Vanessa” — S.R.L. și „Imprimeria Mirton” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 14.619/325/2007 al Judecătorei Timișoara, de Lucica Marcu în Dosarul nr. 11.795/302/2007 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și de Societatea Comercială „Cargo Trans Vagon” — S.A. din București în Dosarul nr. 14.001/300/2007 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 178

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta	
Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Consiliul Județean Mehedinți în Dosarul nr. 7.282/101/2007 al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.282/101/2007, **Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.**

Excepția a fost ridicată de Consiliul Județean Mehedinți într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat se află în strânsă legătură cu art. II alin. (1) și (3) din Legea nr. 249/2006, prevederi ce au fost declarate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 61/2007 a Curții Constituționale. Astfel, dispozițiile de lege atacate — rămase în vigoare — prevăd obligația secretarului general al județului sau a secretarului general al municipiului București de a publica situația apartenenței politice a aleșilor locali în monitorul oficial al județului, respectiv al municipiului București, în termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) și pe site-ul Internet, în termen de 5 zile. Se susține că dispozițiile art. II alin. (2) nu pot fi puse în aplicare într-un termen stabilit ca fiind neconstituțional și de aceea contravin, la rândul

lor, prevederilor art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21 din Constituție.

Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că dispozițiile de lege atacate, rămânând în vigoare după declararea ca neconstituționale a prevederilor art. II alin. (1) și (3) din Legea nr. 249/2006 prin Decizia Curții Constituționale nr. 61/2007, contravin, la rândul lor, principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, întrucât stabilesc obligația secretarului general al județului să publice situația apartenenței politice a aleșilor locali într-un termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) al art. II — text declarat însă neconstituțional.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, în argumentarea punctului său de vedere, susține că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, cu privire la încălcarea art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21 din Constituție, întrucât pretinsa contradicție nu este motivată, în realitate autoarea excepției rezumându-se la a indica doar aceste norme fundamentale. Sub aspectul neconstituționalității implicite a art. II alin. (2), în raport cu alin. (1) și (3) ale art. II din Legea nr. 249/2006, apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât acest text ar fi putut fi declarat neconstituțional cu prilejul examinării de către Curtea Constituțională a art. II în întregul său. În plus, Guvernul consideră că obligația prevăzută de art. II alin. (2) din legea criticată subzistă și în cazurile de migrație politică ce pot apărea ulterior expirării termenului stabilit la alin. (1) al art. II.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 contravin art. 15 alin. (1) din Constituție. În condițiile în care, prin Decizia nr. 61/2007, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea art. II alin. (1) și (3) din aceeași lege, iar prevederile de lege examinate nu pot fi dissociate de acestea din urmă sub aspectul momentului de la care încep să curgă termenele pentru publicarea situației apartenenței politice a aleșilor locali, rezultă că în prezent secretarul general al județului, respectiv secretarul general al municipiului București, nu își poate îndeplini obligația prevăzută de art. II alin. (2) din lege. Ca atare, se observă că textul legal atacat nu îndeplinește criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pentru ca subiectul de drept vizat să își poată conforma conduita, astfel încât să evite consecințele nerespectării lui.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006, care prevăd următoarele:

— Art. II alin. (2): „(2) *Secretarul general al județului, respectiv secretarul general al municipiului București, este obligat să publice situația apartenenței politice a aleșilor locali în monitorul oficial al județului, respectiv al municipiului București, în termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) și pe site-ul Internet, în termen de 5 zile.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea legii, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la principiul egalității în drepturi a cetățenilor și ale art. 21 prin care este garantat accesul liber la justiție.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 61 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2007, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. II alin. (1) și (3) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt neconstituționale, fiind contrare art. 15 alin. (2) din Constituție, privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, precum și art. 78 din aceasta, referitoare la intrarea în vigoare a legii.

Potrivit art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, „*Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, (...) constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.*”

Curtea constată, astfel cum rezultă și din corespondența oficială cu Camera Deputaților, în calitate de Cameră componentă a Parlamentului, care este, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, „*unica autoritate legiuitoare a țării*”, că, până la data pronunțării prezentei decizii, „nu s-a depus nicio inițiativă legislativă privind punerea de acord a alin. (1) și (3) ale art. II din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea

Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleşilor locali” cu prevederile Legii fundamentale.

Aşa fiind, Curtea observă că dispoziţiile art. II alin. (1) şi (3) din Legea nr. 249/2006 şi-au încetat efectele juridice începând cu data de 31 martie 2007.

Prevederile art. II alin. (2) din această lege — criticate — stabilesc obligaţia secretarului general al judeţului, respectiv a secretarului general al municipiului Bucureşti, să publice situaţia apartenenţei politice a aleşilor locali în monitorul oficial al judeţului, respectiv al municipiului Bucureşti, în termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) şi pe site-ul Internet, în termen de 5 zile.

Curtea nu poate reţine criticile de neconstituţionalitate ale autorului excepţiei, potrivit căroră prevederile art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 contravin art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) şi (2) şi art. 21 din Legea fundamentală, contradicţie dedusă din simpla legătură dintre textul criticat, care conţine o normă

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleşilor locali, excepţie ridicată de Consiliul Judeţean Mehedinţi în Dosarul nr. 7.282/101/2007 al Tribunalului Mehedinţi — Secţia comercială şi de contencios administrativ.

Definitivă şi general obligatorie.

Pronunţată în şedinţa publică din data de 26 februarie 2008.

PREŞEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

TARIFE

pentru publicarea unor acte în Monitorul Oficial al României care se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2008

1. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I

- 1.1. Ordine ale miniștrilor, precizări, instrucțiuni, criterii, norme metodologice emise de organe ale administrației publice centrale și de alte instituții publice, care nu sunt prevăzute de Legea fundamentală în art. 78, 100, 108, 115 și 147 55 lei/pag. manuscris
- 1.2. Deciziile pronunțate de secțiile unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție 55 lei/pag. manuscris
- 1.3. Anunțuri prevăzute de Legea nr. 334/2006 55 lei/pag. manuscris

2. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

- 2.1. Pierderi de acte, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești 20 lei/anunț
- 2.2. Acte ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege: citații la care numărul persoanelor citate este mai mare de 1, ordonanța judecătorească privind pierderea, sustragerea sau distrugerea cecului ca instrument de plată, a cambiei și a biletului la ordin, ordonanța de clasare a comisiei de cercetare a averilor/hotărârea irevocabilă a instanței judecătorești, prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată, alte acte procedurale a căror publicare este prevăzută de lege 70 lei/pag. manuscris
- 2.3. Deciziile Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității 70 lei/pag. manuscris
- 2.4. Concursuri pentru ocuparea posturilor didactice în învățământul superior și a posturilor vacante de funcționari publici, precum și alte concursuri prevăzute de lege 70 lei/pag. manuscris
- 2.5. Extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română 90 lei/anunț
- 2.6. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege: raportul periodic de activitate al autorităților/instituțiilor publice, raportul Consiliului Superior al Magistraturii și raportul privind starea justiției, declarații de avere, bilanțuri de ocupare a forței de muncă pe județe și la nivel național, alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 60 lei/pag. manuscris
- 2.7. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

3. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A IV-A

- 3.1. Publicarea integrală sau în extras a încheierilor judecătorului-delegat pentru autorizarea constituirii societăților comerciale și de înmatriculare a acestora, precum și publicarea încheierilor de rectificare, în extras 31,5 lei/pag. manuscris
- 3.2. Publicarea în extras a încheierii de rectificare, a încheierii de autorizare și înmatriculare a societăților comerciale 31,5 lei/pag. manuscris
- 3.3. Publicarea următoarelor acte: proiecte de fuziune/divizare, acte adiționale, somații, convocări AGA, hotărâri AGA, acte de numire a lichidatorilor, bilanțuri contabile ale lichidatorilor, raportări ale cenzorilor în caz de lichidare, bilanțuri ale băncilor, hotărâri judecătorești a căror publicare e prevăzută de lege, alte acte a căror publicare e prevăzută de lege 100 lei/pag. manuscris
(2.000 semne/pag. manuscris)

4. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A V-A

- 4.1. Publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel național și de ramură Tariful se calculează în funcție de numărul de pagini și de tirajul comandat

5. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A VI-A

- 5.1. Publicarea anunțurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii 55 lei/pag. manuscris
- 5.2. Publicarea anunțurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică 55 lei/pag. manuscris
- 5.3. Alte acte a căror publicare e prevăzută de lege 55 lei/pag. manuscris
- 5.4. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

6. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A VII-A

- 6.1. Publicarea încheierii judecătorului-delegat de înmatriculare a societății cooperative 31,5 lei/pag. manuscris
- 6.2. Publicarea următoarelor acte: proiecte de fuziune/divizare vizate de judecătorul-delegat, acte adiționale, hotărâri AGA prin care se aprobă situația financiară anuală sau se majorează capitalul social > 10%, acte de dizolvare a societății cooperative, alte modificări ale actului constitutiv al societății absorbante, act de numire a lichidatorilor, publicarea hotărârii irevocabile a tribunalului de anulare a hotărârii AGA, alte acte a căror publicare este prevăzută de Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației 100 lei/pag. manuscris
- 6.3. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

Societăți ce preiau anunțuri pentru publicarea în Monitorul Oficial al României

- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, sector 2 (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, Str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ASTOR PRESS CD — S.R.L. — Iași, Str. Piața Unirii nr. 2 (telefon/fax: 0332/80.30.69)
- ◆ EUROPSISTEM — S.R.L. — Iași, Str. Răzoarelor nr. 6 (telefon/fax: 0232/21.09.99)
- ◆ CONSIIR EXCLUSIV — S.R.L. — Pitești, str. Trivale nr. 3, bl. 27, sc. D, et. 1, ap. 5 (telefon: 0248/27.42.27; 0722.660.510)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ MEMORIAL SERV COM — S.R.L. — Craiova, str. Romain Rolland nr. 30, (telefon/fax: 0251/41.42.52)
- ◆ CONSULTIA GRUP — S.R.L. — București, Calea Moșilor nr. 262, bl. 8, sc. A, ap. 23 (telefon/fax: 337.00.00; 337.00.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

